

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

En foragtelig mediepolitik

Også i Danmark lyver man i offentligheden af hensyn til de fremmede, og danskerne tillægges nu de fremmedes forbrydelser.

De danske medier bringer en stort opsat historie om den forfølgelse, som de etniske minoriteter og de homoseksuelle angiveligt bliver udsat for, men man siger ikke et ord om de skyldige i denne forfølgelse. Medierne vrøvler om forbrydelser mod homoseksuelle, jøder og muhamedanere, men man fortæller ikke den undrende offentlighed, hvem det er, der står bag disse forbrydelser. Men hvorfor dog ikke fortælle, at det faktisk er muhamedanske indvandrere, der står bag overfald på homoseksuelle og jøder? Det er jo en kendsgerning, som man kan se ud af statistikken fra Københavns Politi. Der er altså slet ingen tvivl om den ting. Hvordan kan man dog tale forarget om chikane mod minoriteterne, når man end ikke vil oplyse, at det netop er en af minoriteterne, der vender sig imod de andre minoriteter. Nej, man lader ganske rolig som om, at det er de fæle danskere, der chikanerer de stakkels minoriteter, og at det hele er løgn, det gør ikke noget, for det er politisk korrekt. Herved er man i Danmark endt i den samme forrykte situation, som længe har hersket i Frankrig. Efter hver synagogebrand i Frankrig hyler man op i offentligheden og beskylder franskmændene i Nationalfronten for at være de skyldige og kræver forbud mod Nationalfronten, og så afsløres det som sædvanligt, at det var muhamedanske indvandrere, der satte ild på synagogen, og medierne bliver igen tavse om sagen. Og ved næste brand gentager det hele sig, for skønt alle efterhånden ved, at det er de muhamedanske indvandrere, der afbrænder de franske jøders synagoger, så vil man ikke offentlig vedgå dette. Så kujonagtig og foragtelig er den franske offentlighed, og så kujonagtig og foragtelig er den danske offentlighed også ved at blive, hvilket denne sidste historie er et klart bevis på.

Fortsættes side 2

En ond forudsigelse

»Muhamedanere er i færd med at overtage Europa.« Dette siger professor Bernard Lewis, berømt islam- og Orient-ekspert, nu til bladet Jerusalem Post. Lewis kritiserer europæernes mangel på kulturel og religiøs ryggrad. Dette leder uundgåeligt til et islamisk Europa, spår han. »Uden nogen som helst modværge udleverer Europa sig selv.«

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 2, Nummer 6

Februar 2007

Hør Radio Holger!

Radio Holger kan nu høres via Internettet på netadresse: www.radioholger.dk i de almindeligt anvendte og praktiske lydformater rm og mp3.

DR-løgne

Også statsministeren har nu kaldt DR for utroværdig, og han er bare den sidste af mange. Endelig synes det nu at gå op for folk, hvor løgnagtigt og propagandistisk DR er. I forbindelse med den erkendelse bør hele diskussionen om DRs licenspenge tages op, for hvorfor skal borgerne ligefrem betale for at blive udsat for venstreorienteret propaganda. Det er jo helt urimeligt, og licensen bør altså fjernes. DR burde gøres til en betalingskanal, så kan alle de overvintrede 68ere i DR jo se, om der overhovedet er nogen, der gider betale for deres propaganda. Blot dog statsministeren fik øje på denne mulighed!

En foragtelig mediepolitik

Fortsat fra side 1

Skønt politiets eget arbejde har klarlagt, at næsten alle anmeldte overgreb mod jøder og homoseksuelle er begået af unge muhamedanske indvandre- re, så gør Københavns Politi intet for at få denne meget væsentlige oplysning frem i offentligheden, for også politifolkene deltager i det store be- drageri over for borgerne. I politiet vil man helle- re antyde, at det er såkaldte racistiske danskere, der er de skyldige i overgrebene end indrømme, at man ikke i det samme samfund kan have både jø- der, muhamedanere og homoseksuelle. For det er jo sandheden; da disse grupper forholder sig fjendtligt til hinanden, så kan man ikke have alle disse grupper i Danmark, uden at det vil give stad- digt større sikkerhedsproblemer. Politiet ved det, men man oplyser ikke politikerne om dette indly- sende forhold, for også politiets chefer er naive personer, der helt tåbeligt tror, at alle problemer løser sig af sig selv, hvis bare man stikker hove- det i busken. Men det gør de som bekendt ikke, og ved at ignorere problemet skaber man bare for- udsætningen for et kommende voldeligt opgør mellem jøder og muhamedanere i Danmark. Men nu skal vi naturligvis heller ikke være uretfærdige over for det danske politi, for i dette korps findes der jo stadig en del gode danskere, der ved lige præcis hvordan tingene forholder sig, og hvordan de fremmede faktisk er. Vi citerer fra Ekstra Bla- det den 31. januar: »Chokeret tyrk blev kaldt både **perker, svindler og abekat** af politiet på en tele- fonsvarer. Racistisk tilsvining af værste skuffe var ikke lige det, Tunchan Turan regnede med at høre fra dansk politi. Ikke desto mindre blev han kaldt både perker, abekat og svindler, da et par betjente fra politiet i Glostrup kom til at tale over sig på Turans telefonsvarer. Betjentene glemte nemlig at afbryde telefonsamtalen, efter at den 'officielle' besked var blevet lagt på svareren.« Dette er fak- tisk utroligt morsomt, idet politikorpset som hel- hed altid optræder politisk korrekt og forfølger de danskere, der vover at sige sandheden om de fremmede. Nu skal det jo blive interessant at se, om man i politiet også vil forfølge sine egne for at sige sandheden om de fremmede. Vi ønsker poli- tiet i Glostrup tillykke med, at sandheden om de fremmede nu også er kommet til politistationen. Og under alle omstændigheder så må vi jo ind- rømme, at der trods alt stadig findes nogle enkelte gode og fornuftige folk i politiet.

Vi glemmer det aldrig, og det skal blive meget dyrt for de fremmede!

Forbryderne lærte noget

Der er sket en stor og lykkelig begivenhed i København. Nogle af de mange østeuropæiske forbrydere, der hærger rundt omkring i vort land, har nu fået en gavnlig lære. Endelig næg- tede en dansker at være offer for de østeuropæ- iske forbrydere, og da tre bevæbnede østeuro- pæiske forbrydere trådte ind i hans butik og truede ham på livet, så skød han og sårede et par af dem, hvorefter forbryderne tog flugten. Dette er en herlig og vidunderlig begivenhed, der kan få vidtrækkende følger. Hvis de østeu- ropæiske forbrydere risikerer livet, så betænker de sig nok en anden gang på at kaste sig over sagesløse danskere. Bare dog mange flere dan- skere udviste et sådant mod som urmageren, så kunne vi helt stoppe kriminaliteten. For selv de østeuropæiske forbrydere vil søge andre jagt- marker, hvis de risikerer livet i Danmark. Og netop på denne baggrund er det direkte sjofelt, når nu politiet og anklagemyndigheden sigter den modige urmager for forsøg på manddrab. Dette viser helt klart, at politiet og juristerne er fuldstændig ude af takt med almindelige dan- skere, og at politiet og juristerne mere og mere er blevet til en belastning for danskerne. Altid holder myndighederne med de fremmede, altid skal myndighederne forsvare råddenskab og forbryderne, og altid viser politifolkene og juri- sterne sig som dårlige mennesker og dårlige danskere. Men at de almindelige danskere slet ikke er på politiets og juristernes side i denne sag er helt tydeligt, for der har været utallige positive tilkendegivelser over for urmageren.

Nyheder

Det tyske diktatur

At den tyske forbundsstat aldeles ikke er nogen demokratisk stat, det blev bekræftet ved markeringen af den såkaldte Auschwitz-dag, hvor den tyske forbundskansler, Angelika Merkel, helt forrykt opfordrede tyskerne til at kæmpe mod Tysklands Nationaldemokratiske Parti (NPD). Kansleren opfordrede således til kamp mod et helt lovligt parti, der er repræsenteret i delstatsparlamenterne for Sachsen og Mecklenburg-Forpommeren. Hvilken karakter denne kamp skal have, det fortalte kansleren ikke, og netop ved ikke at fortælle dette, så har hun indirekte opfordret til chikane og angreb på partiet. Man må virkelig håbe, at NPDs folk forstår at forsvare sig selv og går til modangreb på alle, der chikaner partiet, for politisk inspireret chikane skal besvares med de samme metoder, hvormed der chikaneres. Når forbundskansler Angelika Merkel har valgt at bruge markeringen af den mærkværdige Auschwitz-dag til det verbale angreb på NPD, så skyldes det et helt abnormt forhold, der eksisterer i det nuværende Tyskland. Alle de patriotiske organisationer i Tyskland beskyldes rutinemæssigt for medskyld i nogle forbrydelser, der skulle have fundet sted under sidste krig, og dette skønt disse patriotiske organisationer jo slet ikke eksisterende på det tidspunkt. Men så afsindig er den herskende klasse i Tyskland, og så langt er Tyskland nu gået i retning af vanviddet, at man imod enhver menneskelig fornuft tillægger tyske patrioter med en gennemsnitsalder på tredive skylden for forbrydelser, der hævdes begået for 60-70 år siden. Og den tyske offentlighed kan end ikke ser det helt forrykte i dette, for både de elektroniske medier og de trykte medier slutter ivrigt op i politikernes hetz-kor mod NPD. I den seneste tid har der således været flere episoder mellem NPD-folk og tåbelige journalister, som har forfulgt og chikaneret NPD, men det er yderst tilfredsstillende, at NPD-folkene i disse konfrontationer har vist sig i stand til at tilrettevise de hovne mediefolk, der tror at være overformyndere for folket.

En kendsgerning

Det er folket, der er sundt og vor ledergruppe, der er bundrådden. Dette er historisk set ikke usædvanligt, for forræderiet er altid kommet oppe fra.

Den herskende klasse er internationalt orienteret, og den er derfor disponeret for forræderiet. Man har oplevet det utallige gange i historien, at de herskende forråder landet, og at folket må frelse landet, og dette scenario ser ud til at gentage sig i det uendelige. Under krigen samarbejdede regeringen, domstolene, embedsmændene og politiet med tyskerne, og i dag forrådes Danmark og danskheden jo også af den ledende gruppe.

Trusler pr. E-mail

På grund af den tekniske udvikling er der opstået det mærkelige forhold, at muhamedanere fra Mellemøsten nu er begyndt at sende døds-trusler til danske patrioter. Disse sendes pr. E-mail på baggrund af latterlige artikler i arabiske medier, og truslerne rettes både mod patrioterne og deres familier. Gamle og skæggede ørkenrøvere sidder i Mellemøsten og tror at kunne bestemme, hvad de danske patrioter skal have på deres hjemmesider, og det er der kun et godt svar på, og det svar må være ganske eftertrykkeligt. Hvis man oplever dette skal man sende e-mailen retur med helt tilsvarende trusler rettet mod afsenderen, for det er det eneste, som man har respekt for i Mellemøsten. Man skal således ikke finde sig i noget som helst fra de fremmedes side men besvare trusler med trusler. Kun ved at være helt konsekvente kan man stoppe disse første tendenser til terrorisme mod danskerne. Foreløbigt vil araberne i Mellemøsten i deres groteske storhedsvanvid kun bestemme over danskeres hjemmesider, men det stopper ikke der, det kan man roligt regne med, og derfor må vi også være forberedte. Og så skal man i øvrigt ikke tro, at det danske politi vil hjælpe i en evt. konflikt med de fremmede, for det danske politi er rystende angst for enhver konflikt med de fremmede. Dels fordi de fremmede også kan finde på at angribe politiet, og dels fordi politiet udmærket ved, at en indgriben mod de fremmede altid fører til kritik i medierne, og politiet hopper og springer for medierne, så det er latterligt. Hvordan politiet fuldstændigt underordner sig medierne, det får man et meget klart eksempel på, når politiet igen og igen rejser sager alene på baggrund af nogle helt lige gyldige avisartikler.

Auschwitz-dagen

I forbindelse med Auschwitz-dagen kunne man igen på en lang række europæiske TV-stationer ser de velkendte gamle sort/hvide dokumentarfilm, der hævdes at dokumentere tyskernes forbrydelser under anden verdenskrig. Men det er som om, at man i disse medier ganske har glemmt, at filmstrimler ikke kan dokumentere noget som helst over for seerne, når man som seer ikke ved, hvad det rent faktisk er, der vises på disse filmstrimler. På lydsiden tolkes billedsiden ganske vist, men det er jo netop kun de TV-folk, der selv har sat lyden til, som egentlig ved, om man har sat den korrekte lydside til. Hvordan i alverden skulle en seer kunne bedømme, om folk er kommet af dage på den ene eller den anden måde, når filmen bare viser en tilfældig ligbunke? Selv i de tilfælde hvor henrettelser direkte vises på filmklippet, så ved man jo slet ikke som seer, hvem der bliver henrettet og hvorfor. Man kan jo bare prøve at skru ned for lyden, så vil man opdage, hvor lidt disse filmklip egentlig siger. Og hvor tvivlsomt det hele er, det fremgår tilstrækkeligt tydeligt af sådanne forhold som f.eks., at et filmklip af indladningen af fanger i godsvogne i nogle TV-udsendelser påstås at foregå i Polen, og i andre TV-udsendelser hæves det så, at den samme indladning foregår i Holland. Eller at nogle henrettelser går ud over russiske krigsfanger i en TV-udsendelse, men at de samme henrettelser opfattes som nedskydningen af jødiske tvangsarbejdere i en anden TV-udsendelse. For slet ikke at tale om det mest groteske eksempel, at nogle kvinder med afklippet hår i flere TV-udsendelser blev tolket som jøinder på vej til gaskammeret et sted i Polen, og det senere blev afsløret, at der faktisk var tale om franske kvinder, som i 1945 var blevet straffet med afklipping af håret for at have fraterniseret med tyskerne. Dette viser jo helt klart, at de gamle filmklip kan bruges præcis på den måde, der passer de folk, der bringer dem, simpelthen fordi seerne intet ved om omstændighederne ved filmklippene. Dem fortæller man så om på lydsiden ved en speakerstemme, og det er alt hvad man som seer ved om hele sagen. Man har altså som seer ingen som helst kontrolmulighed i forhold til den såkaldte dokumentation, og netop derfor er der heller ikke tale om en virkelig dokumentation. For en dokumentation kræver jo, at man umiddelbart kan kontrollere de pågælden-

de oplysninger, og vore fjernsynsseere kan intet kontrollere. De kan bare vælge at tro på fjernsynsudsendelsens oplysninger, eller de kan vælge at lade være med at tro på dem. Og så rejser der sig det pinlige spørgsmål, har seerne egentlig nogen grund til at tro på medierne? Nej, det har seerne ikke, for medierne lyver for offentligheden hver eneste dag som led i den officielle propaganda, der udsendes af den herskende klasse i landene, og det ved enhver fornuftig seer. Men når man igen og igen kan konstatere, at TV-stationerne er helt utroværdige i forhold til dagens aktuelle begivenheder, hvorfor i alverden skulle man så tillægge de samme medier en troværdighed i forhold til nogle gamle historier. Med andre ord, når TV-stationerne lyver for os om indvandringens virkelige konsekvenser for landet, hvorfor skal vi så tro på, at de fortæller os den historiske sandhed, bare fordi de kommer med nogle sammenflickede gamle film og fortæller os, hvad vi ser på disse film? At TV-stationerne virkelig forsøger at føre os bag lyset i propagandamæssig hensigt, det ser man også i forbindelse de mange spillefilmssekvenser, der skal fortælle om tyskernes forbrydelser. I forbindelse med dette års Auschwitz-dag har man således brugt spillefilmssekvenser, der påstås at bygge på en tysk lejrkommandants erindringer, men at disse erindringer allerede for mange år siden er blevet afvist som et rent falsum, det fortæller man slet ikke i udsendelserne. Erindringerne er nemlig blevet skrevet efter krigen, mens kommandanten var fange hos russerne og blev tortureret til at skrive en tilståelse i form af erindringerne, der kunne danne baggrund for krigsforbrydersagen mod ham. Åbningen af de russiske arkiver efter kommunismens fald har vist, at de russiske kommunister helt rutinemæssigt og altid fremstillede falske beviser til krigsforbrydersagerne, og hvorfor skulle de ikke også gøre det, allerede skueprocesserne i trediverne fungerede jo på baggrund af de russiske kommunisters fabrikation af falske beviser. TV-stationernes troværdighed i forhold til skildringen af holocaust bliver jo heller ikke meget bedre af de mærkværdige øjenvidneskildringer, som stationerne har præsenteret seerne for i forbindelse med årets Auschwitz-dag. Holocaust eksisterede nok men slet ikke som øjenvidnerne påstår.

Auschwitz-dagen*Fortsat fra side 4*

En ting er, at de fleste af disse interviews er 20-30 år gamle og ikke længere rigtigt kan kontrolleres, noget andet og langt alvorligere er, at de mere sandsynlige og troværdige forhold, der fortæller om, fuldstændigt bliver kompromitteret af de rene eventyrfortællinger, der også optræder i disse interviews med de tidligere fanger. Hvordan skal noget fornuftigt menneske dog kunne tro på det, når disse tidligere fanger påstår, at man i netop den lejr, som Auschwitz-dagen har fået sit navn efter, slog helt op til 5000-10.000 mennesker ihjel om dagen og så brændte dem i nogle få kulfyrede krematorieovne, der hver især i bedste fald havde en kapacitet på 30-40 brændinger i døgnet. Hvis der virkelig fandtes et sådan sted, hvor så uhyre mange mennesker blev slået ihjel, så ville hele egnen altså blive fuldstændigt forgiftet af lig, for man ville umuligt kunne brænde eller bare begrave så mange mennesker forsvarligt. Man ville i løbet af få uger nå en tilstand, hvor det var helt umuligt at leve i området, dels på grund af de epidemier, der ville opstå, og dels på grund af forgiftningen af vandet og miljøet som helhed. Og alligevel har man aldrig hørt om, at de omkringboende polske bønder blev syge og måtte flytte, hvilket er et ganske godt bevis for, at man umuligt kan have slået så mange mennesker ihjel på dette begrænsede område. Det er ren og skær fantasi, og man behøver jo også bare at betænke det forhold, at denne lejr angiveligt har eksisteret i flere år, hvorfor et tocifret antal millioner af mennesker i så fald skulle være forsvundet alene i denne lejr, hvilket trods alt ingen endnu har påstået. De såkaldte øjenvidneskildringer er altså ikke særlig troværdige, hvilket vel heller ikke er så mærkeligt, for når man i politiets almindelige praksis regner med en forringelse af øjenvidners troværdighed på to uger, så er det jo ikke mærkeligt, at flere årtiers erindringsforskydninger kan præge øjenvidners udsagn. Nu vil nogle så indvende, at det heller ikke kommer an på antallet af døde, og det kan de da for så vidt havde ret i, for diskussionen går vel nærmest på, om netop tyskerne var værre end alle andre folkeslag under krigen. Grundlaget for mediernes påstand om tyskernes ondskab er jo opfattelsen af, at tyskerne ligefrem udarbejdede en plan for udryddelsen af jøder og andre folkeslag, men det er ikke noget, som TV-stationerne har dokumenteret

på nogen måde, man har bare uden videre forudsat det. TV-stationerne trækker her altid den meget omtalte Wannsee-Konference frem som bevis, men denne konference drejede sig jo om deportationen af de europæiske jøder, og ingen har benægtet deportationerne. Og så er det, at TV-stationerne udfører deres store svindelnummer, for overfor de godtroende seere omtolker de deportationen til udryddelse, for som man siger i udsendelserne: »Det betød det jo i virkeligheden.« Denne omtolkning er totalt utroværdig, og hvis man i andre forbindelser brugte samme metode, så ville folk protestere. For på denne måde kan man jo hævde hvad som helst! Man kan tage et dokument frem og sige, at dette dokument viser A, for ganske vist så står der B i det, men i virkeligheden mener man A. Den er den form for svindel, som TV-stationerne rundt omkring i Europa har drevet i anledning af Auschwitz-dagen, og man må foragte de elektroniske mediers dumme propaganda. At der netop er tale om propaganda og ikke om oplysning eller dokumentation, det kommer jo også frem gennem selve den argumentationsform, som mediernes anvender. En tysk TV-station spurgte således retorisk sine seere, hvis der ikke var tale om en planmæssig udryddelse af Europas jøder, hvor blev de så alle af, da de var blevet sendt til Polen? TV-folkene syntes åbenbart, at dette var et virkeligt godt argument, men argumentet er helt forvrøvlet. Hvis man kender lidt til historien, så ville man nemlig vide, at allerede under første verdenskrig forsvandt millioner af mennesker i Østeuropa, formodentlig på grund af sult og sygdomme, og ingen vil vel påstå, at der under første verdenskrig fandtes planer om at udrydde polakker, jøder, ruthenere og russere i millionvis? Denne forsvinden af millioner af mennesker fra civilbefolkningen skete altså længe før, at der kunne være udarbejdet en plan for dette i Berlin. Der er ingen tvivl om, at tyskerne under krigen deporterede mange millioner jøder til Østeuropa, men TV-stationernes påstand om eksistensen af en gigantisk mordplan er intet andet end spekulationer, og man lægger da også mærke til, at når TV-stationerne virkelig skal dokumentere påstanden, så kommer man med dokumenter, hvor der står noget helt andet og nogle spillefilmssekvenser, der selvsagt intet kan dokumentere.

Nyheder

Auschwitz-dagen, fortsat fra side 5

Men betyder dette, at alle TV-stationernes oplysninger om forholdene under krigen nødvendigvis er utroværdige? Nej, naturligvis ikke, men det betyder, at man må modtage oplysningerne fra disse medier med en sund skepsis. Bare fordi TV-stationerne påstår, at tyskerne eller andre for 60-70 år siden gjorde dette eller hint, så behøver det faktisk ikke at være rigtigt. Der kan slet ikke være nogen uenighed om, at mange millioner mennesker døde under krigen, og måske er tallet så højt som 60-70 millioner, men der kan stadig være meget stor uenighed om under hvilke omstændigheder, at alle disse mennesker døde. Men en ting er helt sikker, når TV-stationer kommer med deres skrækhistorier, så har seerne ingen muligheder for at fastlægge omstændighederne ved fremkomsten af disse historier, og derfor kan TV-stationer heller ikke dokumentere noget som helst i forhold til seerne. De elektroniske medier fungerer simpelthen som rene propagandaorganer, og det skal man holde sig for øje, også i forbindelse med markeringen af Auschwitz-dagen.

Hvorfor de fremmede er blevet en trussel mod danskerne, det fortæller de fremmede selv. Vi citerer en muhamedaner, Adnan Wahab, bosiddende i Odense, der den 15. september 1991 skrev følgende i Jyllands-Posten: »Muslimerne skal øges og atter øges i antal. Når tiden er inde, indledes den blodige krig Djihad. Terror og kampe er en obligatorisk religiøs pligt i alle lande, hvor muslimer udgør ti procent af hele befolkningen.« Og den 8. januar 1996 skrev den samme muhamedaner: »Danskere foretrækker at tage let på jihad, fordi det stemmer bedst med deres billede af livet. Men jihad skal opfattes som alvor. Tro mig, jeg har studeret islam i mere end 30 år. I øjeblikket er der ingen fare, for endnu er antallet i Danmark ikke stort. Men når de bliver mange nok, skal de udføre Allahs ordre om at udbrede islam ved sværdets magt. Det er en obligatorisk pligt at gennemtvinge islam som religion, livsstil og politisk lære. Det skal ske overalt i verden, hvor muslimer enten invaderer et land eller kommer til at udgøre en gruppe, der er tilstrækkelig stor.« Det skrev en muhamedansk indvandrer, og hvad er det så egentligt, at danskerne er i tvivl om, når det drejer sig om de fremmede?

Medierne kalder nu disse fremmede for "nydanskere", men ligner de danskere?

Medierne lyver også om dette!

Tro ikke på medierne, men kun på dine egne øjne!

De dovne arbejdsgivere

Man klager bestandigt over de arbejdsløse og påstår, at det er deres skyld, når arbejdsmarkedet fungerer så elendigt, men nu kommer der stadig flere oplysninger frem, som klart dokumenterer, at det er arbejdsgiverne, der er problemet. Medierne skriver således den 26. januar: »På trods af manglen på arbejdskraft bliver arbejdssøgende stadig behandlet dårligt, viser en ny undersøgelse. Rekrutteringsfirmaet Stepstone har spurgt 496 danskere om deres oplevelser i forbindelse med jobsøgning, og 66 procent har prøvet aldrig at få hverken bekræftelse eller afslag på deres ansøgning. For tre år siden lavede Stepzone en rundspørge magen til - med samme resultat. Det kommer bag på Stepstones direktør, Morten Heuning. »Set i lyset af den store efterspørgsel på arbejdskraft, overrasker det os, at virksomhederne ikke er blevet bedre til at svare deres ansøgere. Især når man tænker på, at op mod 50 procent af jobsøgerne også siger, at det vil påvirke deres købsadfærd i forhold til virksomhedernes produkter, og tre ud af fire siger, at de aldrig vil søge job hos virksomheden igen,« siger han til morgenavisen 24timer.« Det er jo fuldt forståeligt, at folk ikke senere vil have noget med en virksomhed at gøre, når denne virksomhed end ikke gider svare på deres jobansøgninger. Man huler op om dovne ledige, men man skulle hellere hule op om dovne og ligegyldige arbejdsgivere, der ikke fortjener at få arbejdskraft stillet til rådighed. Det er jo arbejdsgiverne, der saboterer arbejdsmarkedet, og alligevel er det altid de ledige, der får skylden for et elendigt fungerende arbejdsmarked.

Brevkasse

En lytter fra Holbæk spørger, hvorfor vi nu i Radio Holger holder os ude af det politiske arbejde? Er det ikke rigtigt, at vi har opgivet Fælleslisten mod Indvandringen? Hvorfor ikke gå ind i Dansk Folkeparti? Og tager vi afstand fra vold?

Det er rigtigt, at vi for tiden holder os ude af det politiske arbejde, simpelthen fordi vi venter på et landsdækkende initiativ, der har udsigt til at kunne gennemføres med held. Der findes jo flere mindre anti-indvandringsgrupper, men der findes stadig ikke noget samlende patriotisk projekt, og det er det, som vi venter på. Ikke på nogen passiv måde, for vi undersøger faktisk forholdene, men vi kan endnu ikke se noget, der virkelig har en reel chance for at slå igennem på landsplan. Og nej, vi har ikke helt opgivet konceptet Fælleslisten mod Indvandringen, for det står bare i reserve, og det vil måske blive taget frem igen i forbindelse med det kommende kommunalvalg, hvis der da ikke er sket noget bedre på den patriotiske fløj. Vi går ikke ind i Dansk Folkeparti af to grunde, for det første ønsker Dansk Folkeparti ikke medlemmer som os, og for det andet anser vi ikke Dansk Folkeparti for at være et patriotisk parti, hvorfor vi ikke vil være medlemmer i dette parti.

Og så angående volden må vi svare, at vi som alle fornuftige mennesker naturligvis tager afstand fra vold, hvis denne vold da ikke er at forstå som selvforsvar, for vi mener selvfølgelig også, at det er en indlysende ret at udøve vold i forbindelse med selvforsvar. Hvis man bliver angrebet, så har man ret til at anvende et hvilket som helst middel til at forsvare sig, det kan der slet ikke være tvivl om, og det må anses for direkte formålstjenligt, når angribende voldsmænd omkommer. Megen voldskriminalitet ville helt sikkert ophøre, hvis det var almindeligt, at voldsmændene blev sårede eller dræbt, når de angreb sagesløse borgere. Derfor må man også beundre det amerikanske system, hvor almindelige borgere har ret til at besidde våben og derfor kan forsvare sig selv. Denne ret skulle borgerne også have i Danmark, hvor de fremmede voldsmænd er en bestandig trussel på gaderne.

En fortaler for indvandringen har sendt et brev til Radio Holger, hvor han spørger, hvorfor vi er imod indvandringen? Er det ikke godt at få noget

nyt blod ind? Til dette må vi svare, nej, for det såkaldte nye blod er jo ikke noget godt blod men dårligt blod. Hvad skulle det hjælpe at få afrikansk og asiatisk blod ind i landet, det kan jo kun ødelægge folket og landet. Hvis man ser på USA, så bliver det vist helt indlysende, hvor ødelæggende nyt og fremmed blod er. En stat med blandet befolkning vil altid være en stat, der står på et meget lavere kulturelt stade end en stat, der er beboet af et homogent folk. Det er vel ikke populært at sige det i vore dage, men det er stadig sandt, og man ser det i hele verden. Alle vegne hvor indvandringen foregår ser man også et fald i kultur ned mod det vulgære og kaotiske multikulturelle pøbelsamfund, der synes at være idealet for de herskende kredse.

Og lytteren tilføjer, er det ikke sandt, at f.eks. jøderne har haft stor betydning for skabelsen af den moderne billedkunst? Jo, det er sandt, og det skal ikke benægtes, men spørgsmålet kunne jo også være, er den såkaldt moderne billedkunst noget at samle på? Modernisme og postmodernisme i kunsten forekommer mere at være vilde eksperimenter end en værdifuld kunst, der er til glæde for offentligheden. Røde trekanter på en hvid baggrund er nok til større glæde for den såkaldte kunstner, der sælger billedet, end for den brede offentlighed som sådan. Alt nyt er ikke godt, og eksperimenter er ikke nødvendigvis kunst. Og hvis lytterens mening med spørgsmålet er, at vi skulle være særligt interesserede i en jødisk indvandring, blot fordi jøderne har haft stor succes i den internationale kunstverden, så må lytteren være helt forrykt. Det minder om fremmedvennernes mærkværdige argument, at hvis nogle tilfældige danskere handler i de fremmedes butikker, så skulle vi andre acceptere de fremmedes tilstedeværelse i Danmark. Nej, sådan spiller klaveret ikke, og det er os fuldstændigt ligegyldigt, hvor dygtige de fremmede evt. er til alle mulige ting, for det påvirker slet ikke vort syn på berettigelsen af deres bosættelse i Danmark. Hverken dygtige eller mindre dygtige fremmede har nogen som helst ret til at kolonisere Danmark, og det gælder for arabere, jøder, indere, kinesere, polakker, russere osv. osv.

For et dansk Danmark

Vi må med tilfredshed konstatere, at stadig flere danskerne nægter at være forsvarsløse ofre. Medierne skriver den 18. januar: »Danskerne vil forsvare sig selv. Flere og flere danskere anskaffer sig et ulovligt våben, og det er langt fra kun forhædede forbrydere, der bruger sparepengene på en pistol. Siden årtusindskiftet er antallet af overtrædelser af våbenloven steget med mere end 50 procent, viser tal fra Danmarks Statistik. Og politiet er bekymret over de mange ulovlige skydevåben, der florerer i landet.« Det skal politiet nu ikke være bekymret over, for det er langt værre, at alle mulige fremmede forbrydere kommer over landets grænser end at illegale våben gør det. Sagen er jo den, at i takt med indvandringen af fremmede forbrydere, så må importen af illegale våben nødvendigvis også øges, for folk skal jo kunne forsvare sig selv mod de fremmede forbrydere. Forudsætningen for et afvæbnet folk er lukkede grænser, inden for hvilke der hersker en god ro og orden, og når vi nu ikke har det, så må folk naturligvis også bevæbne sig. Og politiet skal følgelig ikke gøre sig nogen forestillinger om, at man kan afvæbne folket samtidigt med, at man bare lader de fremmede forbrydere strømme over de åbne grænser. Disse ting hænger sammen, og det kan hverken politi eller domstole gøre noget ved. Vil man have åbne grænser, så strømmer både fremmede forbrydere og illegale våben over grænsen, sådan er det!

Det konservative Folkeparti

Det Konservative Folkeparti har nu afsløret, at partiet reelt er et erhvervsparti og ikke et folkeparti, og denne afsløring kom med forslaget om en årlig nedskæring af de lediges allerede dårlige arbejdsløshedsunderstøttelse. For at tvinge de ledige til at tage de underbetalte og ubehagelige job, som arbejdsgiverne stadig ikke kan få besat, vil man gennem en bestandigt dybere fattigdom påtvinge de ledige disse elendige job. Dette er et foragteligt og asocialt forslag, for det vender sig imod folket og er bare til fordel for nogle få kræmmere, der ikke vil betale ordentligt for at få et job udført. Nu bliver De Konservatives forslag naturligvis ikke gennemført, men alene gennem forslaget har Det Konservative Folkeparti bekendt kulør. Det er et parti for grådige og nærige kræmmere, et parti, der alene tænker på arbejdsgivernes vel og giver fanden i folket. Men nogle har De Konservative åbenbart meget til overs for, det er de afviste asylansøgere, der efter et andet konservativt forslag nu skal indkvarteres bedre. De Konservative optræder som nogle bøller over for de danske arbejdere, men partiet lefler samtidigt for de irakiske asylansøgere, der nægter at rejse hjem, og disse forbryderiske asylansøgere sætter De Konservative altså højere end de danske lønmodtagere. Det Konservative Folkeparti er altså nu bundråddent; engang var partiet et nationalt parti, der støttede danskheden, men med globaliseringen har det forandret sig til en vulgær kamporganisation for internationalt indstillede kræmmere.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org